

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за березень 2016 року

Закони України та Постанови Верховної Ради України:

1. Закон України
від 15.03.2015 № 1022-VIII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей подання службовими особами декларацій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру у 2016 році

Законом вносяться зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України, Закону України "Про запобігання корупції", якими запроваджується робота системи подання та оприлюднення відповідно до Закону України "Про запобігання корупції" декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Зокрема, Законом внесено зміни до статті 172⁻⁶ Кодексу України про адміністративні правопорушення, згідно з якими подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Однак така відповідальність настає у випадку, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму від 100 до 250 мінімальних заробітних плат.

Окрім того, змінами до [статті 366-1](#) Кримінального кодексу України зазначено, що якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму понад 250 мінімальних заробітних плат, подання недостовірних відомостей або умисне неподання суб'єктом декларування декларації караються штрафом від 2500 до 3000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від 150 до 240 годин, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Згідно із внесеними змінами до Закону України "Про запобігання корупції", суб'єкт декларування має право подати виправлену декларацію упродовж семи днів після подання декларації.

У разі притягнення суб'єкта декларування до відповідальності за неподання, несвоєчасне подання декларації або в разі виявлення у ній недостовірних відомостей суб'єкт декларування зобов'язаний буде подати відповідну декларацію з достовірними відомостями.

Крім того, Законом збільшено до 100 мінімальних зарплат вартість цінного рухомого майна, що зазначається в декларації. Причому декларування такого цінного рухомого майна (крім транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів), права на яке набуті до подання

суб'єктом декларування першої декларації відповідно до вимог цього Закону, здійснюється з обов'язковим зазначенням інформації про набуття такого майна до початку періоду здійснення діяльності із виконання функцій держави або місцевого самоврядування або у такий період. При цьому зазначення даних щодо його вартості та дати набуття у власність, володіння або користування не є обов'язковим.

Збільшено до 50 мінімальних заробітних плат розмір видатків та всіх правочинів у звітному періоді, які підлягають декларуванню, причому в декларації зазначаються лише дані про вид правочину та його предмет. На письмовий запит Національного агентства суб'єкт декларування зобов'язаний буде надати інформацію щодо найменування контрагента.

Повну перевірку декларації здійснюватиме Національне агентство з питань запобігання корупції у період здійснення суб'єктом декларування діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, а також протягом трьох років після припинення такої діяльності, на підставі інформації, отриманої від фізичних та юридичних осіб, із засобів масової інформації та інших джерел, про можливе відображення у декларації недостовірних відомостей.

У 2016 році службові особи, які на день початку роботи зазначеної системи займають згідно зі статтею 50 цього Закону відповідальне та особливо відповідальне становище, зобов'язані подати щорічні декларації за минулий рік у порядку, встановленому цим Законом, протягом 60 календарних днів після початку роботи системи.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 17.03.2016).

2. Закон України

від 29.03.2015 № 1043-VIII

Про внесення зміни до статті 40 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" щодо порядку визначення заробітної плати для обчислення пенсії

Законом вносяться зміни до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", якими зазначено, що для обчислення пенсії враховується заробітна плата (дохід) за весь період страхового стажу починаючи з 1 липня 2000 року. За бажанням пенсіонера та за умови підтвердження довідки про заробітну плату первинними документами або в разі, якщо страховий стаж починаючи з 1 липня 2000 року становить менше 60 місяців, для обчислення пенсії також враховується заробітна плата (дохід) за будь-які 60 календарних місяців страхового стажу підряд по 30 червня 2000 року незалежно від перерв.

Крім цього, Законом визначено, що положення цього Закону поширюються на осіб, яким пенсії призначені (перераховані) у період з 1 січня 2016 року до дня набрання чинності цим Законом.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 14.04.2016).

2. Закон України

від 31.03.2015 № 1067-VIII

Про внесення змін до Закону України "Про фермерське господарство" щодо стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств

Законом вносяться зміни до Закону України "Про фермерське господарство" щодо статусу та діяльності сімейних фермерських господарств.

Зокрема, Законом уточнюється поняття фермерського господарства, яким визначено, що фермерське господарство є формою підприємницької діяльності громадян, які виявили бажання виробляти товарну сільськогосподарську продукцію, здійснювати її переробку та реалізацію з метою отримання прибутку на земельних ділянках, наданих їм у власність та/або користування, у тому числі в оренду, для ведення фермерського господарства, товарного сільськогосподарського виробництва, особистого селянського господарства.

Фермерське господарство підлягає державній реєстрації як юридична особа або фізична особа - підприємець. Фермерське господарство, зареєстроване як юридична особа, діє на основі Статуту.

Фермерське господарство, зареєстроване як юридична особа, має статус сімейного фермерського господарства, за умови що в його підприємницькій діяльності використовується праця членів такого господарства, якими є виключно члени однієї сім'ї відповідно до [статті 3](#) Сімейного кодексу України.

Фермерське господарство без статусу юридичної особи організовується на основі діяльності фізичної особи - підприємця і має статус сімейного фермерського господарства, за умови використання праці членів такого господарства, якими є виключно фізична особа - підприємець та члени її сім'ї відповідно до [статті 3](#) Сімейного кодексу України. Особливості створення та діяльності сімейного фермерського господарства без набуття статусу юридичної особи регулюються положеннями статті 8⁻¹ цього Закону.

Головою сімейного фермерського господарства може бути лише член відповідної сім'ї.

Залучення сімейним фермерським господарством інших громадян відповідно до статті 27 цього Закону може здійснюватися виключно для виконання сезонних та окремих робіт, які безпосередньо пов'язані з діяльністю господарства і потребують спеціальних знань чи навичок.

Сімейне фермерське господарство без статусу юридичної особи організовується фізичною особою - підприємцем самотійно або спільно з членами її сім'ї на підставі договору про створення сімейного фермерського господарства.

Договір про створення сімейного фермерського господарства укладається членами однієї сім'ї в письмовій формі і підлягає нотаріальному посвідченню.

Головою сімейного фермерського господарства без статусу юридичної особи є член сім'ї, зареєстрований як фізична особа - підприємець і визначений договором про створення сімейного фермерського господарства.

Від імені сімейного фермерського господарства без статусу юридичної особи має право виступати голова цього господарства або уповноважений ним один із членів господарства.

Умови договору про створення сімейного фермерського господарства визначають:

а) найменування, місцезнаходження (адресу) господарства, мету та види його діяльності;

б) порядок прийняття рішень та координації спільної діяльності членів господарства;

в) правовий режим спільного майна членів господарства;

г) порядок покриття витрат та розподілу результатів (прибутку або збитків) діяльності господарства між його членами;

г) порядок вступу до господарства та виходу з нього;

д) трудові відносини членів господарства, інші положення, що не суперечать чинному законодавству.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України

від 25.03.2015 N 231

Про затвердження Порядку відшкодування непередбачуваних витрат державного службовця у зв'язку з його відкликанням із щорічної основної або додаткової відпустки

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено Порядок відшкодування непередбачуваних витрат державного службовця у зв'язку з його відкликанням із щорічної основної або додаткової відпустки, відповідно до частини третьої статті 60 Закону України "Про державну службу".

Затверджений Порядок визначає механізм, межі та умови відшкодування таких витрат, пов'язаних із передчасним поверненням державного службовця на роботу.

Зокрема, встановлено, що відшкодування непередбачуваних витрат здійснюється в разі відкликання державного службовця із щорічної основної або додаткової відпустки під час його перебування в санаторно-курортному закладі, іншому місці відпочинку (лікування) як у межах України, так і за кордоном, у зв'язку з чим державний службовець змушений здійснити непередбачувані витрати, пов'язані з прибуттям на роботу.

Непередбачувані витрати відшкодовуються державному службовцю протягом одного місяця з дня видання наказу (розпорядження) про відкликання державного службовця із щорічної основної або додаткової відпустки на підставі його письмової заяви за умови наявності документів, що засвідчують обсяг таких витрат, зокрема проїзних документів або транспортних рахунків (багажних квитанцій), цивільно-правових договорів та рахунків (квитанцій), електронних квитків за наявності посадкового талона та документів про сплату рахунків, отриманих із готелів (мотелів) або від осіб, що надають послуги з розміщення та проживання, зокрема за бронювання місць у місцях проживання, страхових полісів тощо.

Відшкодування непередбачуваних витрат здійснюється в межах видатків, передбачених на утримання відповідної бюджетної установи.

Постанова набирає чинності одночасно із Законом України від 10 грудня 2015 р. № 889-VIII "Про державну службу", тобто з 1 травня 2016 року (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" від 01.04.2016).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 N 260

Деякі питання надання інформації про зареєстровані транспортні засоби та їх власників

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено:

Порядок доступу посадових осіб органів державної влади, органів місцевого самоврядування, адвокатів, нотаріусів до Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ стосовно зареєстрованих транспортних засобів та їх власників;

Порядок надання фізичним та юридичним особам інформації з Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ стосовно зареєстрованих транспортних засобів;

форму запиту про надання витягу з Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ стосовно зареєстрованих транспортних засобів.

Постанова набирає чинності з дня опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" від 07.04.2016).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 N 246

Про затвердження Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено Порядок проведення конкурсу на зайняття посад державної служби, відповідно до частини першої статті 22 Закону України "Про державну службу".

Порядок визначає процедуру проведення конкурсу на зайняття вакантної посади державної служби (далі — конкурс), метою якого є добір осіб, здатних професійно виконувати посадові обов'язки.

Зокрема, встановлено, що проведення конкурсу здійснюється відповідно до визначених в установленому законом порядку вимог до професійної компетентності кандидата на вакантну посаду державної служби на основі оцінювання його особистих досягнень, знань, умінь і навичок, моральних і ділових якостей для належного виконання посадових обов'язків.

Конкурс проводиться поетапно:

- 1) прийняття рішення про оголошення конкурсу;
- 2) оприлюднення рішення про оголошення конкурсу;
- 3) приймання документів від осіб, які бажають взяти участь у конкурсі;
- 4) попередній розгляд поданих документів на відповідність встановленим законом вимогам;
- 5) проведення тестування та визначення його результатів;
- 6) розв'язання ситуаційних завдань та визначення їх результатів (крім категорії "В");
- 7) проведення співбесіди та визначення її результатів;
- 8) проведення підрахунку результатів конкурсу та визначення переможця конкурсу та другого за результатами конкурсу кандидата;
- 9) оприлюднення результатів конкурсу.

Особи, які відповідно до частини другої статті 19 Закону України "Про державну службу" не можуть вступити на державну службу, не допускаються до участі у конкурсі.

Крім цього, зазначено, що порядок проведення конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 р. № 169 застосовується під час прийняття на службу в органи місцевого самоврядування відповідно до Закону України "Про службу в органах місцевого самоврядування".

Постанова набирає чинності одночасно із Законом України від 10 грудня 2015 р. № 889-VIII "Про державну службу", тобто з 1 травня 2016 року, крім підпункту 5 пункту 18 Порядку, затвердженого цією постановою, який набирає чинності з 1 травня 2017 року (опубліковано у Офіційному віснику України від 15.04.2016).

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 N 229

Про затвердження Порядку обчислення стажу державної служби

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено Порядок обчислення стажу державної служби, відповідно до частини третьої статті 46 Закону України "Про державну службу".

Зокрема, Порядком встановлено, що стаж державної служби обчислюється відповідно до частини другої статті 46 Закону України від 10 грудня 2015 р. № 889-VIII "Про державну службу" (далі — Закон).

До стажу державної служби зараховуються:

- час перебування на посаді державної служби відповідно до Закону;
- час перебування на посаді народного депутата України;
- час перебування на посадах працівників дипломатичної служби;
- час перебування на посадах в органах місцевого самоврядування, передбачених Законом України "Про службу в органах місцевого самоврядування";
- час перебування на посадах суддів;
- час перебування на посадах прокурорів;
- час перебування на посадах, на яких присвоюються військові та спеціальні звання;
- час професійного навчання державного службовця з відривом від служби, якщо не пізніше 75 днів після його завершення така особа повернулася на державну службу, крім випадків, установлених законом;
- період, коли державний службовець не працював з поважних причин, але залишався у трудових відносинах з державним органом;
- час перебування державного службовця у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, а в разі, коли дитина потребує домашнього догляду, — у відпустці без збереження заробітної плати тривалістю, визначеною у медичному висновку, але не більш як до досягнення дитиною шестирічного віку;
- час перебування на посадах радників, помічників, уповноважених та прес-секретаря Президента України, працівників секретаріатів Голови Верховної Ради України, його Першого заступника та заступника, працівників патронатних служб Прем'єр-міністра України та інших членів Кабінету Міністрів України, помічників-консультантів народних депутатів України, помічників та наукових консультантів суддів Конституційного Суду України, помічників суддів, а також на посадах патронатних служб в інших державних органах.

Крім цього, постановою затверджено перелік постанов Кабінету Міністрів України, які визнано такими, що втратили чинність.

Постанова набирає чинності з дня набрання чинності Законом України від 10 грудня 2015 р. № 889-VIII "Про державну службу", тобто з 1 травня 2016 року (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" від 01.04.2016).

5. Постанова Кабінету Міністрів України від 02.03.2015 N 285

Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної практики

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з медичної практики, які встановлюють організаційні, кадрові і технологічні вимоги до матеріально-технічної бази ліцензіата, обов'язкові для виконання під час провадження господарської діяльності з медичної практики, а також визначають вичерпний

перелік документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії на провадження господарської діяльності з медичної практики (далі - ліцензія).

Визначено, що господарська діяльність з медичної практики – це вид господарської діяльності у сфері охорони здоров'я, який провадиться закладами охорони здоров'я та фізичними особами - підприємцями з метою надання медичної допомоги та медичного обслуговування на підставі ліцензії.

Дія цих Ліцензійних умов поширюється на всіх юридичних осіб незалежно від їх організаційно-правової форми та фізичних осіб - підприємців, які провадять господарську діяльність з медичної практики.

Дія цих Ліцензійних умов не поширюється на господарську діяльність, пов'язану із здійсненням судово-медичної гістології, судово-медичної експертизи, судово-медичної імунології, судово-медичної криміналістики, судово-медичної токсикології, судово-медичної цитології, судово-психіатричної експертизи.

Постанова набирає чинності з дня опублікування (опубліковано у Офіційному віснику України від 22.04.2016).

6. Постанова Кабінету Міністрів України від 30.03.2015 N 280

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 19 грудня 2012 р. № 1212 та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України

Постановою Кабінету Міністрів України внесено зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 19 грудня 2012 року № 1212 "Про затвердження Порядку ведення Реєстру громадських об'єднань та обміну відомостями між зазначеним Реєстром і Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців", якими передбачено зміни щодо функціонування Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань та уніфіковано процедуру державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і громадських формувань, зокрема політичних партій, громадських об'єднань, творчих спілок.

Змінами до постанови Кабінету Міністрів від 19 грудня 2012 р. № 1212 "Про затвердження Порядку ведення Реєстру громадських об'єднань та обміну відомостями між зазначеним Реєстром і Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців", зокрема, виключено положення щодо оформлення за допомогою Реєстру громадських об'єднань свідоцтв про реєстрацію громадської організації чи громадської спілки, місцевого осередку громадського об'єднання із статусом юридичної особи та про акредитацію відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації (оскільки Законом передбачено отримання виписок та установчих документів в електронному вигляді через Портал електронних сервісів).

Крім того, визнані такими, що втратили чинність, ряд постанов Кабінету Міністрів, які врегульовують питання державної реєстрації політичних партій, торгово-промислових палат, творчих спілок, реєстрації символіки громадського об'єднання, затвердження зразків свідоцтв про державну реєстрацію політичної партії, громадського об'єднання, торгово-промислової палати тощо.

Постанова набирає чинності з дня опублікування (опубліковано у Офіційному віснику України від 22.04.2016).

7. Постанова Кабінету Міністрів України від 21.03.2015 N 205

Деякі питання ведення Державного земельного кадастру

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено Порядок проведення стажування у сфері земельних відносин, яким визначається механізм проведення стажування у сфері земельних відносин адміністраторів центрів надання адміністративних послуг та уповноважених посадових осіб виконавчих органів органів місцевого самоврядування, які мають право надавати відомості з Державного земельного кадастру відповідно до Закону "Про Державний земельний кадастр".

Крім того, вносяться зміни до постанови Кабміну від 01.08.2011 N 835 "Деякі питання надання Державною службою з питань геодезії, картографії та кадастру та її територіальними органами адміністративних послуг" та до Порядку ведення Державного земельного кадастру.

Також визнано такою, що втратила чинність, постанову Кабміну від 06.05.2009 N 439 "Про деякі питання посвідчення права власності на земельну ділянку".

Постанова набирає чинності з дня опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" від 25.03.2016).

Нормативні акти міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, зареєстровані Міністерством юстиції України та інші:

1. Рішення Ради суддів України від 03.03.2016 №20

Про внесення зміни до Положення про помічника судді суду загальної юрисдикції, затвердженого рішенням Ради суддів України від 25 березня 2011 року №14

Рада суддів України прийняла та Державна судова адміністрація України погодила рішення від 03.03.2016 року №20 щодо змін до Положення про помічника судді суду загальної юрисдикції, затвердженого рішенням Ради суддів України від 25 березня 2011 року №14.

Зокрема, змінами визначено, що правовий статус і умови діяльності помічника судді суду загальної юрисдикції визначаються законами України

"Про судоустрій і статус суддів", "Про державну службу" та цим Положенням.

Помічник судді є працівником апарату суду. Оплата праці помічника судді регулюється та встановлюється відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів", іншими нормативно-правовими актами.

Змінами до пункту 17 Положення визначено, що у випадку тривалої відсутності судді (тривале відрядження, відсторонення судді від посади, відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами, відпустка по догляду за дитиною тощо), а також у період з моменту закінчення (припинення) повноважень судді з відправлення правосуддя до моменту поновлення цих повноважень або звільнення судді з займаної посади у встановленому законом порядку, помічник судді може тимчасово виконувати обов'язки помічника іншого судді, про що на підставі особистої заяви помічника судді та подання відповідного судді видається наказ керівника апарату суду. Крім того, у випадку тривалої відсутності судді (тривале відрядження, відсторонення судді від посади, відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами, відпустка по догляду за дитиною тощо), а також з моменту закінчення (припинення) повноважень судді з відправлення правосуддя або звільнення судді з займаної посади у встановленому законом порядку, помічника судді за його згодою наказом керівника апарату суду може бути переведено на іншу посаду працівника апарату суду на строк до припинення тривалої відсутності судді або поновлення повноважень судді. У разі відсутності згоди помічника виконувати обов'язки помічника іншого судді або працівника апарату суду його може бути звільнено з посади на підставі пункту 6 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України. У разі відсутності помічника судді з причин хвороби, відпустки, відрядження виконання його обов'язків може бути покладено керівником апарату суду на іншого працівника апарату суду за погодженням зі суддею.

Помічник судді може бути звільнений з посади з дотриманням вимог законодавства про працю та Закону України "Про державну службу" на підставі заяви про звільнення за власним бажанням або за мотивованим поданням судді, а у випадку тривалої відсутності судді (тривале відрядження, відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами, відпустка по догляду за дитиною тощо) – за наказом керівника апарату відповідного суду. У разі припинення повноважень судді відповідного суду та звільнення судді з займаної посади у встановленому законом порядку, помічник судді звільняється із займаної посади з дотриманням гарантій, передбачених законодавством.

2. Рішення Ради суддів України від 03.03.2016 №21

[Про внесення зміни до Положення про автоматизовану систему документообігу суду](#)

Рада суддів України прийняла та Державна судова адміністрація України погодила рішення від 03.03.2016 року №21 щодо змін до Положення про автоматизовану систему документообігу суду.

Зокрема, змінами до Положення доповнено новими термінами:

постійно-діюча колегія суддів – колегія суддів, що складається з основного складу та резервних суддів;

основний склад постійно-діючої колегії – визначений процесуальним законодавством кількісний склад суддів, які здійснюють розгляд справи по суті;

резервний суддя (резервні судді) постійно-діючої колегії – суддя (судді), який (які) залучаються на заміну судді (суддів) – члена (членів) основного складу постійно-діючої колегії (за винятком головуючого, судді-доповідача) у разі неможливості останнім (останніми) здійснювати правосуддя або брати участь у розгляді (продовжувати розгляд) судових справ.

Визначення судді або колегії суддів для розгляду конкретної справи здійснюється автоматизованою системою шляхом:

автоматизованого розподілу судових справ під час реєстрації відповідної судової справи;

пакетного автоматизованого розподілу судових справ після реєстрації певної кількості судових справ;

розподілу судових справ шляхом передачі судової справи раніше визначеному у судовій справі судді;

визначення складу суду з метою заміни судді (суддів);

повторного автоматизованого розподілу судових справ.

Збори суддів відповідного суду мають право визначати особливості автоматизованого розподілу судових справ у випадках, прямо передбачених цим Положенням.

3. Постанова Національного банку України

від 03.03.2016 N 140

Про врегулювання ситуації на грошово-кредитному та валютному ринках України

З метою врегулювання ситуації на грошово-кредитному ринку України, зокрема його валютному сегменті, Національний банк України цією постановою:

збільшив обсяг видачі готівки в іноземній валюті та банківських металах з рахунків клієнтів банків з 20 тис. до 50 тис. грн. на добу, в національній валюті – з 300 тис. до 500 тис. грн. на добу;

підвищив максимальну суму продажу готівкової іноземної валюти з 3 тис. до 6 тис. гривень в еквіваленті;

подовжив вимогу щодо обов'язкового продажу надходжень в Україну в іноземній валюті на користь юридичних осіб у розмірі 75 %, розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів до 90 днів, заборони дострокового

погашення резидентами кредитів, позик в іноземній валюті за договорами з нерезидентами та інші.

Постанова набирає чинності 5 березня 2016 року і діє до 8 червня 2016 року включно.

4. Наказ Міністерства юстиції України

від 23.03.2016 N 784/5

Про затвердження Порядку функціонування порталу електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи

Наказом Міністерства юстиції України від 23.03.2016 N 784/5 затверджено Порядок функціонування порталу електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи.

Зокрема, встановлено, що впровадження порталу електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, здійснюється поступово, але не пізніше 1 травня 2016 року.

Наказ набирає чинності з дня опублікування, крім окремих положень Порядку, які набирають чинності з 1 січня 2017 року (опубліковано в Офіційному віснику України від 29.03.2016 N 23).

5. Наказ Міністерство економічного розвитку і торгівлі України

від 22.03.2016 N 490

Про затвердження форм документів у сфері публічних закупівель

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України наказом від 22.03.2016 N 490 затвердило форми документів у сфері публічних закупівель, а саме:

- форму річного плану закупівель;
- форму оголошення про проведення відкритих торгів;
- форму оголошення про проведення конкурентного діалогу;
- форму повідомлення про намір укласти договір під час застосування переговорної процедури;
- форму повідомлення про намір укласти договір;
- форму оголошення з відомостями про рамкову угоду;
- форму реєстру отриманих тендерних пропозицій;
- форму протоколу розкриття тендерних пропозицій;
- форму протоколу розгляду тендерних пропозицій;
- форму звіту про результати проведення процедури закупівлі;
- форму повідомлення про внесення змін до договору;
- форму звіту про виконання договору про закупівлю;
- форму звіту про укладені договори.

Формами зазначених документів затверджуються обов'язкові поля, що заповнюються замовником шляхом унесення в них наявної інформації в електронній системі закупівель. У разі необхідності замовник може зазначити додаткову інформацію про закупівлю, якщо заповнить необов'язкові поля, передбачені системою.

Після внесення усієї обов'язкової інформації, передбаченої формою документа, на неї накладається електронний цифровий підпис. Електронною системою закупівель автоматично створюється документ, який у разі потреби може бути роздрукований.

Наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.